

عنوان مقاله:

از صورت منطقی تا صورت زندگی: بررسی انتقادی دنیل هوتو از ویتگنشتاین

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 16، شماره 62 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

عطیه زندیه - استادیار فلسفه و کلام، دانشگاه شهید مطهری، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

از آنجا که ویتگنشتاین دارای دو فلسفه است، یکی از دغدغههای مفسران او، درک ارتباط بین دو فلسفه اوست. هوتو از جمله مفسرانی است که تلاش کرده ارتباطی وثیق میان فلسفههای او برقرار کند تا تفسیری منسجم و سازگار از آنها ارائه دهد. به اعتقاد او، چنین دیدگاهی منجر به رفع اختلافات سطحی و عمیق در فلسفههای ویتگنشتاین میشود. به بیان هوتو، بستر یکپارچهای که فلسفههای ویتگنشتاین را به هم مرتبط میکند «غایت فلسفه» از نظر او، و رویکردش نسبت به «ماهیت و معنای زبان» است. بنابر تفسیر هوتو، غایت فلسفه در دو دوره فکری ویتگنشتاین توصیف شده است. اما رویکرد فلسفی او در مورد ماهیت زبان دچار تحول شده است: تحول از صورت منطقی به صورت زندگی. همت هوتو بر این است که نشان دهد این تحول خواست اصلی ویتگنشتاین نبوده، و در اثر روشی که برای ارائه تفکر خود برگزیده، پیشآمده است. او رویکرد ویتگنشتاین در فلسفه دوم را که بر مبنای نگرش کارکردی است صحیح میدانند، اما رویکرد او در فلسفه اول را بر مبنای نظریه تصویری و ناصحیح میخوانند، و معتقد است سردرگمی ویتگنشتاین باعث وقوع این رویکرد ناصحیح شده است. هوتو قصد دارد روش فلسفه دوم را به فلسفه اول تسری دهد تا کل فلسفه او با یک غایت و یک رویکرد مورد تفسیر قرار گیرد. گرچه نتیجهای که هوتو میگیرد بدیع است، اما به این امر میانجامد که در رساله، نکته قابلملاحظه‌ای وجود ندارد که ارزش حفظکردن داشته باشد.

کلمات کلیدی:

صورت منطقی، صورت زندگی، توصیف، غایت، کارکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1189019>

